

det var en helt ganske særlig situation, for da var den politiske organisering på en sådan særlig måde, så det kan man ikke rigtig bruge, for det får hr. Michael Aastrup Jensens verdensbillede til at krakelere; men derudover var det sådan. Men så, nå ja, var der også 1993, men det var også en ganske særlig situation, og derfor kan man også argumentere sig ud af det.

Altså, er der ikke en grænse for, hvor pinlig man vil være fra Venstres side med hensyn til at unddrage befolkningen en folkeafstemning? Jeg synes, det er latterligt, at man sådan forsøger med en eller anden argumentation om, at der ikke i Danmark har været nogen tradition for folkeafstemninger, når virkeligheden er en helt anden. Det er kun Nicetraktaten, som er blevet ratificeret uden afstemning, og så den Lissabontraktat, som hr. Michael Aastrup Jensen nu vil presse igennem uden en folkeafstemning. Det er meget mærkeligt, at man så pludselig skal vende tingene i en sådan grad på hovedet for at få sine argumenter til at hænge sammen.

Kl. 11:54

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:54

Michael Aastrup Jensen (V):

Hvis hr. Morten Messerschmidt synes, det er latterligt, så synes jeg ærlig talt, at hr. Morten Messerschmidts argumenter er latterlige, hvis vi skal holde os nede på det lave sprogniveau, som hr. Morten Messerschmidt her starter med.

Situationen er jo – hvis vi kigger på, hvordan der har været et kæmpe bredt flertal herinde i det danske Folketing – at det faktisk kun er Enhedslisten, som hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti kan lave følgeskab med i forbindelse med det her spørgsmål om at være imod Lissabontraktaten. For ellers er alle andre tilhængere af Lissabontraktaten.

Det her er jo ikke noget, vi som en tyv i natten har sørget for at stemme igennem. Det her har vi jo klart også haft mulighed for igennem en folketingsvalgkamp at debattere med vælgerne. Vælgerne kunne afgive deres stemmer: om man ønskede at stemme på nogle pro-EU-partier eller nogle anti-EU-partier. Og jeg må altså med skam meddele hr. Morten Messerschmidt, at pro-EU-partierne altså har et kæmpe flertal inde i det her parlament, så alt det andet er kun en stor gang udenomssnak uden at holde sig til hverken de historiske kendsgerninger eller fakta generelt.

Kl. 11:55

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Jesper Langballe (DF):

Det er efterhånden lidt pinligt at overvære de vanskeligheder, som hr. Michael Aastrup Jensen er kommet i med sin manglende viden om historikken i vores EU-afstemninger, så jeg vil forlade det emne. Jeg synes simpelt hen, at det er lidt synd for Venstres ordfører.

Hr. Michael Aastrup Jensen sagde, at det jo også var efter den irske regerings ønsker, at traktaten ikke blev erklæret død efter det irske nej, og det svarede jo til, hvad udenrigsministeren sagde, nemlig at den irske regering havde iværksat en grundig undersøgelse for at finde ud af, hvad der lå bag ved nej. Alt, hvad der bliver sagt, er jo fuldstændig korrekt, men jeg vil gerne spørge hr. Michael Aastrup Jensen i al enfoldighed, om han synes, at det egentlig er særlig tiltalende, at man analyserer et nej, fabrikerer nogle grunde til det, og så retter ind efter det? Det var det samme, vi selv gjorde i 1993, og det kom der de fire forbehold ud af. Dem er jeg glad for, men jeg syntes da ikke, det var tiltalende. Synes hr. Michael Aastrup Jensen, at det er en rigtig demokratisk fremgangsmåde?

Kl. 11:56

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:56

Michael Aastrup Jensen (V):

Allerførst vil jeg sige, at selv om hr. Jesper Langballe er blevet et bysbarn i Randers, må jeg indrømme, at det her nu er en definition af, at åbenbart ikke alle Randersborgere lytter lige godt efter, hvad jeg står og siger, for jeg forstår simpelt hen ikke, hr. Jesper Langballe påstår, at jeg skulle være kommet på glatis i forhold til historikken. Jeg har klart defineret, hvordan og hvorledes der har været traditioner for det. Og det er jo ikke engang en ny diskussion. Den her diskussion har vi jo haft masser af gange fra Folketingets talerstol, så selv hr. Jesper Langballe må have fulgt med i forhold til historikken om folkeafstemninger og ikke mindst set kendsgerningen, i forhold til hvor bredt et flertal vi har her i parlamentet.

Konkret til spørgsmålet om den irske løsning synes jeg faktisk, at vi har fundet en rigtig god løsning. Alle meningsmålinger skal selvfølgelig tages med et gran salt, men meningsmålingerne